

ஏற்றப் பாட்டு

முற்பகல்

ஒங்கு கதிர் வா வா—நீ
[ஒன்றுடனே] வாழி
மாங் கனியும் நீதான்—அந்த
வானம் என்னும் தோப்பில்!
நீங்கும் பனி என்றே—இங்கு
நீ சிரித்து வந்தாய்!
நாங்கள் மறப் போமோ — நீ
(நாலு டனே) வாழி
ஐந் துடனே — வாழி — நீ
அள்ளி வைத்த தங்கம்!

முந்திய 'கருக்கல்' — எந்த
மூலையிலும் இல்லை.
சந்து பொந்தில் எங்கும் — உன்
தங்க வெய்யில் கண்டோம்.
இந்த நன்மை செய்தாய் — நீ
(எட்டு டனே) வாழி!

திராவிட நாடு வாழ்த்து

இன்பம் உள்ள நாடு — தம்பி
இத் திராவிடந்தான்
உன்னி வாழ்த்து வோமே—தம்பி
(ஒன்ப துடன்) வாழி

திராவிட நாட்டின் சிறப்பு

நன்மையுள்ள நாடு — தம்பி
நாவலந் தீ வுக்குள்

தென்னை வளம் சேரும் — நல்ல
தெற்கு வள நாடு.

கன்னி முதல் வங்கம் — இரு
கடல் கிழக்கு மேற்கு.

சின்ன தல்ல தம்பி — நம்
திராவிட நன் னாடு!

முன்ன ரசர் நாடு — நல்ல
மூன் றரசர் நாடு

மன்னர் வில்லு ஓத்தால் — பனி
வட மலைநடுங்கும்.

பாண்டி யன்பேர் சொன்னால் — இந்தப்
பார் நடுங்கும் தம்பி

ஆண்டி ருந்த சேரன்—அவன்
ஆரி யரை வென்றான்,

மாண்ட துண்டு சோழன்—அவன்
மா நிலத்தைக் காத்தான்.

மாண்டு விட்டால் என்ன — அவன்
வழி வந்தவர் நாமே!

(இருப துடன் ஒன்றே) — வளம்
எக்க ளிக்கும் நாட்டில்

எரு தடிப்ப தாலே — தம்பி
என்ன பயன் என்று

பொருந்த யானை கட்டி — நெல்
போர் அடித்தல் உண்டு.

கரும்பு தரும் சாறோ — தம்பி
கா விரியின் ஆறு!

முப் பழமும் தேனும் — நல்ல
முந்தி ரிப்ப ருப்பும்,

எப்பொ முதும் காணும் — தம்பி
(இருப துடன் ஆறு)

கப்பல் கொண்டு போகும் — இங்குக்
காணும் சரக் கெல்லாம்,

சிப்ப மாகச் சாயும் — பல
சீமைச் சரக் கெல்லாம்

கெட்டி முத்துச் சாயும்—நம்
கீழ்க் கடலில் தம்பி.

முட்டில் லாத நாடு—தம்பி
(முப்பதுடன்) வாழி!

வெட்டும்இட மெல்லாம்—நாம்
வேண்டிய பொன் கிடும்

எட்டுத் திசை பாடும்—நம்
இன்பத் திரு நாட்டை!

நாக ரிக நாடு;—நம்
நல்ல பெரு நாடு!

தோகை மயில் ஆடும்—பூந்
தோட் டங்களில் எல்லாம்.

வேக வைக்கும் கோடை—அதை
விழுந் தவிக்கும் தென்றல்

வாழ் சுறவை மாடு—தம்பி
மாம லையின் ஈடு!

சந்த னத்துச் சோலை—அதைச்
சார்ந்து நிற்கும் குன்றம்

அந்தப் 'பொதிகை' போல்—தம்பி
ஆருங் கண்ட தில்லை

சிந்தருவி உண்டு—தம்பி
தெங் கிளநீர் போலே!

நந்து புனல் ஆறு—தம்பி
(நாற்ப துடன்) வாழி!

காவிரி நல்வைகை—பல
கண் கவரும் பொய்கை

பூ விரியும் சோலை—நல்ல
பொன் கொழிக்கும் நன்செய்;

யாவும் உண்டு கண்டாய்—தம்பி
இத் திராவி டத்தில்

தேவை எல்லாம் சாயும்—நம்
தெற்கு வள நாட்டில்.

திராவிடர்கலை ஒழுக்கம்

குற்ற மற்ற கோள்கை—தம்பி
கொண்ட திந்த நாடு

சுற்ற வருக் கெல்லாம்—தம்பி
கல்வி தந்த நாடு.

வெற்றி மற வர்கள்—தம்பி
வேல் மறவர் நாடு.

மற்ற வரும் வாழத்—தம்பி
வழி வகுத்த நாடு.

இங்கு வள்ளு வன் தான்
ஈரடியும் தந்தான்—தம்பி

ஆரும் அறம் கண்டோம்—தம்பி
(ஐம்ப துடன்) வாழி!

ஏற்ப்பாட்டு

சீருடை நாடு—தம்பி
திராவிட நன் னாடு

பேருடைய நாடு—தம்பி
பெருந் திராவிடந்தான்.

ஓர் கடவுள் உண்டு—தம்பி
உண்மை கண்ட நாட்டில்

பேரும் அதற் கில்லை—தம்பி
பெண்டும் அதற் கில்லை

தேரும் அதற் கில்லை—தம்பி
சேயும் அதற் கில்லை

ஆரும் அதன் மக்கள்—அது
அத்த னைக்கும் வித்து!

உள்ளதொரு தெய்வம்—அதற்
குருவ மில்லை தம்பி.

அள்ளி வைத்த ஆப்பி—தம்பி
அதிர் கடவுள் இல்லை.

குள்ள மில்லை தெய்வம்—அது
கோயில் களில் இல்லை.

தெள்ள பொடி பூசும்—தம்பி
சிவன் கடவு ளல்ல.

(அறுப துடன் ஒன்று) தம்பி
அரி கடவுள் அல்ல—

அறு முகனும் அல்ல—தம்பி
ஐங் கையனும் அல்ல.

அறு சமயம் சொல்லும்—தம்பி
அது கடவுள் அல்ல.

பிற மதத்தில் இல்லை—அந்தப்
பெரிய பொருள் தம்பி.

திராவிடர்கள் முன்னே—தம்பி
தெரிந் துணர்ந்த உண்மை.

ஒரு மதமும் வேண்டாம்—தம்பி
உண்மை யுடை யார்க்கே.

பெரு மதங்கள் என்னும்—அந்தப்
பேய் பிடிக்க வேண்டா.

திருட்டுக் குரு மாரின்—கெட்ட
செயலை ஒப்ப வேண்டாம்!

காணிக் கைகள் கொட்டி—நீ
கண் கலங்க வேண்டாம்!

ஏணி ஏற்ற மாட்டார்—தம்பி
(எழுப துடன்) வாழி!

தோணி யினில் ஏற்றி—நல்ல
சொர்க்கம் சேர்க்க மாட்டார்.

நாண மற்ற பேச்சை—நீ
நம்ப வேண்டாம் தம்பி.

சாதி யில்லை தம்பி—மக்கள்
தாழ் வுயர்வும் இல்லை.

தீத சுற்ற வந்த—நம்
திருக் குறளைப் பாராய்.

நீதி பொது தம்பி—இந்த
நீணி லத்தில் யார்க்கும்.

மாத ருக்கும் நீதி—ஆண்
மக்க ளுக்கும் ஒன்றே

பச்சை விளக் காகும்—உன்
பகுத் தறிவு தம்பி

பச்சை விளக் காலே—நல்ல
பாதை பிடி தம்பி!

அச்ச மில்லை தம்பி—நல்ல
அறம் இருக்கும் போது!

எச்ச ரிக்கை கண்டாய்—தம்பி
(எண்ப துடன்) வாழி!

வள்ளு வரின் நூலே—நல்ல
வழி யளிக்கும் தம்பி!

குள்ளர் வழிச் சென்று—நீ
குழியில் விழ வேண்டாம்.

உள்ள இனத் தார்கள்—உளம்
ஒன்று பட வேண்டும்.

தள்ளுக 'பொ றாமை'—ஒரு
தாய் வயிற்று மக்கள்,

நீக்குக பே ராசை—தம்பி
நிகர் எவரும் ஆவார்.

போக்கு சினம் தீச்சொல்—நீ
பொன் அறத்தை வாழ்த்து.

சேர்க்கும் அறம் உன்னை—ஒரு
தீங்கும் அற்ற வாழ்வில்!

ஊர்க் குழைக்க வேண்டும்—நீ
உண்மை யுடன் தம்பி!

நாட்டுக் குழை தம்பி—இந்த
நானி லத்தை எண்ணி!

வீட்டுக் குழை தம்பி—இங்கு
மீதிப் பெயர் எண்ணி!

தேட்டம் பொது தம்பி—இந்தச்
சீமை பொது தம்பி!

தோட்டம் பொது தம்பி—
(தொண்ணூ ரோடி ரண்டே)

கண் அடித் தழைக்கும்—ஒரு
கட்டழகி தன்னை

எண்ணம் ஒத்திருந்தால்—நீ
ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்

பண்ணி வைப்பதாக—வரும்
பார்ப்பு மணம் வேண்டாம்.

கண்மணியும் நீயும்—நல்ல
காதல் மணம் கொள்வீர்

திராவிடத்தை மீட்பீர்—நம்
செந்தமிழை மீட்பீர்.

திராவிடர்கள் ஒன்றாய்—தம்பி
சேர்ந்துழைக்க வேண்டும்.

குறிப்புரை :

கதிர்-சூரியன். ஓங்கு-கடல்மேல் எழுகின்ற. உன்னி-
நினைத்து. நாலவந்திவு-இந்தியா. கன்னி-கன்னியாகுமரி.
வங்கம்-வங்காளம். மூன்றரசர்-சேர, சோழ, பாண்டியர். பனி
வடமலை-இமயமலை. பார்-உலகம். முப்பழம்-மா, பலா,
வாழை. குன்றம்-மலை. நந்து புனல்-பெருகின்ற நீர். மறவர்-
வீரர். அறம்-தருமம். சேய்-பிள்ளை. ஆப்பி-சாணி. தெள்ளு
பொடி-திருநீறு. நிகர் எவரும்-எவரும் சமானம். தேட்டம்-
சொத்து. பார்ப்பு-பார்ப்பனன். மாற்றார்-பகைவர்.

திராவிடத்தில் மாற்றார்—தமைச்
சேர விட வேண்டாம்.

ஒரே உறுதி கொள்வாய்—தம்பி
(ஒரு நூறுடன்) வாழி.

பிற்பகல்

மாலை

உச்சி குடை சாய்ந்தான்—கதிர்
(ஒன்றுடனே) வாழி!

மச்ச வேய்ந்திருந்தான்—அந்த
மாற்றுயர்ந்த பொன்னன்

மெச்ச தடி பெண்ணே—அந்த
வெய்யி லையும் வையம்.

வைச்ச புள்ளி மாறான்—அவன்
மாலை மாற்றப் போவான்.

ஒழுக்கம்

நல்லொழுக்கம் ஒன்றே—பெண்ணே
நல்ல திலை சேர்க்கும்

புல் ஒழுக்கம் தீமை—பெண்ணே
பொய் உரைத்தல் தீமை!

இல் லறமே பெண்ணே—இங்கு
நல் லறமென் பார்கள்

கல்யுவிடை யோரே—பெண்ணே
கண்ணுடைய ராவார்.

நன்றி மறவாதே—பெண்ணே
நற்பொறுமை வேண்டும்

இன்சொல் இனிதாகும்—பெண்ணே
இன்னல் செய்ய வேண்டாம்

உன்னருமை நாட்டின்—பெண்ணே
உண்மை நிலை காண்பாய்.

இந்நினைத்தின் தொண்டில் — நீ
ஈடுபட வேண்டும்;

(பத்துடனே மூன்று) — நீ
பகுத்தறிவைப் போற்று!

ஏற்றப்பாட்டு

நத்தியிரு பெண்ணே—நீ
நல்ல வரை என்றும்!

சொத்து வரும் என்று — நீ
தோது தவறாதே.

முத்து வரும் என்று — நீ
முறை தவற வேண்டாம்.
கனியத் தமிழ் பாடு — பெண்ணே
கச்சேரி செய்யாதே.

சினிமாவிற் சேர்ந்து — நீ
திமையடையாதே!

தனித்து வரும்போது—கெட்ட
தறுதலை கண் வைத்தால்,

இனிக்க நலம் கூறு — பெண்ணே
இல்லாவிடில் தாக்கு.

(இருபதுடன் ஒன்றே) — பெண்ணே
இத்திரா விடத்தில்.

அரிசிமட்டும் இல்லை—பெண்ணே
ஆட்சி மட்டும் உண்டு.

இரிசன் மகன் முத்தை — பெண்ணே
“இந்தி படி” என்றான்.

வரிசை கெட்ட மூளி — அவன்
வைத்தது தான் சட்டம்!

(இருபதுடன் ஐந்தே) — நம்
இனிய தமிழ்த் தாயைக்

கருவறுத்துப் போடும் — ஒரு
கத்தியடி இந்தி.

அரிய செயல் ஒன்று — பெண்ணே
ஆளுபவர் செய்தார்.

ஒருவருக்கும் கள்ளைப் — பெண்ணே
ஒழிக்கச் சட்டம் செய்தார்!

கள்ளை விட்ட பேர்க்குப் — பெண்ணே
கைப் பணமும் மீதி

முள் விலக்கி னார்கள் — பெண்ணே
(முப்பதுடன்) வாழி!

கள்ளை விட்டுக் கையில் பெண்ணே
காகு மீத்தச் செய்தார்.

கள்ளக் கடை போட்டார்—அதைக்
கழற்ற வழி செய்தார்;

ஆள வந்தார் உண்டு—பெண்ணே
ஐயோ பெரும் மண்டு

நாளும் கையில் மட்டும்—பெண்ணே
நல்ல வருமானம்!

ஆளுக்கென்ன பஞ்சம்—பெண்ணே
அடிமடியில் லஞ்சம்!

தோளிலே மிருக்காம்—அவர்
தொழுவதோ வடக்காம்!

கெண்டை விழி யாளே — அடி
கிள்ளை மொழி யாளே!

கொண்டையிலே பூவும் — உன்
கோணை நெடு வாக்கும்,

தண்டையிலே பாட்டும் — உன்
தாழ் அடியில் கூத்தும்,

கண்டவுடன் காதல் — நான்
கொண்டே னேன் உன் மீதில்.

(நாற்பதுடன் ஒன்று) — பெண்ணே
நான் உனக்கு மாமன்.

நேற்று வந்து போனாய்—அடி
நீல மயில் போலே

மாற்று யர்ந்த பொண்ணே—அடி
மாணிக்கமே கேளாய்

சோற்றை மறந் தேனே—அடி
துர்க்க மில்லை மாணே!

உன் நினைப்புத் தானே—அடி
ஊற் றெடுத்த தேனே!

என்னைக் கொல்லு தேடி—அடி
ஏதுக் கிந்த மோடி?

சின்ன வய தாளே—அடி
சிரித்த முகத் தாளே;

அன்ன நடை யாளே—நல்ல
அச்ச இடை யாளே!

துள்ளு வதென் ஆசை—அடி
துடித்த தடி மீசை.

அள்ளுவ தென் காதல்—அடி
(ஐம்பதுடன்) வாழி!

தள்ளத் தகு மோடி—நான்
தாய்க்குத் தலைப் பிள்ளை

நொள்ளை யல்ல பெண்ணே—நான்
நொண்டி யல்ல பெண்ணே

வருத்தம் இல்லை பெண்ணே—என்
மாமிக் கும்என் மேலே

கருத்து உண்டு மாமன்—என்னைக்
கட்டிக் கொள்ளச் சொல்வான்

சிரிப்பு மலர் வாயால்—அடி
தெரிவி ஒரு பேச்சே

கருத்தை உரை கொஞ்சம்—பெண்ணே
கல்லடி உன் நெஞ்சம்.

பார் இரண்டு சிட்டு—பெண்ணே
பழகும் ஒன்றுபட்டு.

யார் தடுக்கக் கூடும்—பெண்ணே
(ஐம்பதுடன் எட்டு)

பீர்க்க மலர் பூக்கும்—அடி
பின் பொழுதும் கண்டாய்.

ஆர்க்கு தடி வண்டும்—பெண்ணே
(அறுபதுடன்) வாழி!

விரிந்ததடி முல்லை—அடி
வியது தென்றல்

சரிந்த தடி பெண்ணே—மலர்
தங்கப் பொடி எங்கும்.

எரிந்த தடி மேனி—பெண்ணே
இனிப் பொறுக்க மாட்டேன்.

புரிந்த னைஇந் நேரம்—அடி
பொல்லாத ஓட் டாரம்.

பூட்டி வைத்த வீட்டின்—அடி
புது விளக்கும் நீயே.

மாட்டி வைத்த கூட்டில்—அடி
மணிக் கிளியும் நீயே.

போட்டு வைத்த சம்பா—இனிப்
பொங்கி டும்முன் னாலே

கூட்டி வைத்த வீட்டின்—நல்ல
குடும்ப விளக் காவாய்.

கூண்டு வண்டி கட்டி—நாம்
கூடலூர் அடைந்தால்,

பாண்டி யன்கு டும்பம்—என்று
பார்த்து மகிழ் வார்கள்.

தாண்டு நடை போட்டு—நாம்
தக தகென்று போனால்

மாண்ட நெடுஞ் சோழன்—அவன்
வளர் குடும்பம் என்பார்

தையல் என்றன் வீட்டில்—நீ
சமையல் செய்யும் போதுன்

கை யழகு பார்த்து—நான்
களித் தடுவேன் பெண்ணே

கையில் விளக் கேந்தி—நீ
கடைசி அறை போவாய்.

பொய் யல்லவே பெண்ணே—மிகப்
பூரிக்கும் என் மேனி

(எழுப துடன் ஏழு)—பெண்ணே
இளமை மாறிப் போகும்

அழகு மாறிப் போகும்—நீ
அறிந்து நட பெண்ணே

குழந்தை குட்டி பெற்று—நாம்
குறை தவிர்க்க வேண்டும்.

பிழிந்த பழச் சாறே—அடி
பேச்சும் உண்டோ வேறே

தங்கக் கதிர் மேற்கில்—மெல்லத்
தவழ்ந்ததடி பெண்ணே.

மங்கிற்றடி வெய்யில்—அதோ
மகிழ்ந்த தடி அல்லி.

தங்கும் தாமரைப்பூ—மானே
தளர்ந்ததடி மேனி.

பொற்கிற் றடி காதல்—அடி
பூவை யே உன் மீதில்!

(என்ப துடன் ஐந்தே)—பெண்ணே
எருதுகளின் கூட்டம்.

கண் மகிழ்ந்து பெண்ணே—அவை
கழனி விட்டுப் போகும்.

பெண் மயிலே என்னை—நீ
பெருமை படச் செய்வாய்.

உண்மையிலே நானே—உன்
ஊழி யம்செய் வேனே.

பட்ட தடி உன்கை—பெண்ணே
பலித்த தடி வாழ்வு.

தொட்டது துலங்கும்—இனித்
(தொண்ணூறு றுடன்) வாழி!

இட்டது நீ சட்டம்—என்
இன்பப் பெரு மாட்டி.

விட்டுப் பிரி யாதே—எந்த
வேலையிலும் மாதே

ஆறு தலைச் செய்வாய்—என்
அண்டை யினி ருந்தே.

மாறி நுமோ கண்ணே—நும்
வாழ்க் கையிலே எண்ணம்?

மாறும்படி செய்வார்—இவ்
வையகத்தில் இல்லை.

ஊறு தடி அன்பும்—பெண்ணே
ஏங் கிடுதே இன்பம்.

தேக்கி யது நீலம்—அந்தச்
செங்க திரின் மேலே.

பூக்கும் மண முல்லை—இனிப்
போகு மடி மாலை

வாய்க்க விளக் கேற்றி—நகர்
மாத ரும்ம கிழந்தார்

நோக் கியது வையம்—பெண்ணே
(நாறுடனே) வாழி!

குறிப்பு :—உச்சிகுடை-சூரியன். சாயந்தான்-மேற்கில் சாயத்
தலைப்பட்டுவிட்டான். மச்ச வேய்ந்துவிட்டான்-மேற்
கூரை போட்டிருந்தான் இதுவரைக்கும். பொன்னன்-
மாற்றுயர்ந்த பொன்கதிரையுடைய சூரியன். மாலை
மாற்ற-மாலைப்பொழுதை மாற்றி இரவை உண்டாக்க
ஆர்க்குதடி-முழங்குகின்றதடி.